

במדינה

ראלית איחרה את המועד האחרון להרשמה — בארבעה חודשים. **הפזות, לא מימוך.** על סמך הניסיון המר אשתקד, הקפידו השנה הנוגעים בדבר להירשם בזמן התחרות. אם כי הבעיה הכאובה של השנה שעברה — חוסר תקציב — נותרה גם השנה ללא פיתרון.

עלפי חישוב קל אפשר להניח כי הרכוש הדרוש לשלוח זמר ישראלי ושני שופטים ללוס אנג'לס — שם מתקיימת התחרות השנה — יכול להגיע סך הכל לכ־10 אלפים לירות. אולם כשאין תקציב, אין תקציב, והאיש הממונה על העניין בטלוויזיה, יצחק (צחי) שמעוני, הודיע לאילנית, כי הטלוויזיה תהיה מוכנה לתת את חסותה לנסיעתו כנציגת ישראל בתחרות האירוויזיון, אולם לא תתמוך בה אפילו באגודה אחת.

כאשר הוכרז לאילנית, כי הטלוויזיה לא תממן את נסיעתה, החלו היא וזוגה לצמד — שלמה צה — לתור אחר מי שיהיה מוכן לממן שליחות זאת. הם לא חיפשו רחוק. מנהל חברת הנסיעות עות דפנה טורס, אריה ליבונטין, ראה כבוד גדול לו ולחברתו לממן את נסיעתה של הזמרת הישראלית לתחרות הזמר הבינלאומית רבתי'הוקרה. הוא סיפק כרטיסי טיסה הלוך וחזור לא רק לאילנית —

זמרת אידנית
הצלחה ברגע האחרון

אלא גם לנורית הירש, שהלחינה את הסימפוניון או שם. שייצג את ישראל בתחרות האירוויזיון. שתנצח על תזמורת הסימפוניון, כאשר אילנית תשיר את שירה.

דת

חפילות עם

ריח בצל ושום

סיכוכך על בית הכנסת בשכונה חילונית עקוב לגרום לשפיכות דמים

„בוא מהר! פרצו לבית הכנסת והוציאו הכל החוצה!“ סיפרו ילדי השכונה בהתרגשות רבה לאהרון כורש. כורש, גבאי בית הכנסת של העדה הספרדית בשכונה החילונית קריית שרת, גילה שהתנגות בה שכן בית הכנסת של בני עדתו בחמש השנים האחרונות נפרצה, וכל תוכנה, כולל ספרי קודש, פזורים על המדרכה הסמוכה. בית הכנסת לא חולל על-ידי מיסיונרים או חברי הכת יהודים למען ישו. ספרי התורה ותשמישי הקדושה הוצאו מבינת הכנסת בידי אנשי המועצה הדתית של חולון, שבאו למקום כדי לממש את צו הפינוי שבידם.

„אלה יהודים, אלה?“ המחלוקת בין ספרדים לאשכנזים בקריית שרת החלה עם הקמתה של השכונה בשנת 1967. או נבנתה השכונה מבלי שיהיה בה בית כנסת כל שהוא. לאשכנזים שכרו חנות והפכו אותה לבית הכנסת. לספרדים אמרו שהם יכולים להתפלל בכלוקונים, במרחק ארבעה קילומטר. באו הספרדים להתפלל גם כן בחנות. בקושי נדחקו שלושים מתפללים לתוך החנות, השאר התפללו ב־חוץ על המדרכה. לבסוף ברחו האשכנזים ונשארו המספרים.

טוראית ארו מילאה את הפקודה כהלכה. בכנס בנות עמים, שהתקיים בפאריס, השתתפו 21 נציגות שנבחרו בתחרויות בארצן. בעיתוני צרפת, שכיסו את האירוע בהרחבה, זכתה אופירה, תמירה ומקי סימה בשימלה תימנית רקומה. במקום בולט, בייחוד התלהבו העורכים, וקוראיי הם, מתמונותיה, שלובות-ידיים, עם הנציגה המצרית.

בעת קבלת הפנים בארמון-הנשיא, ובשעת הטקס והסעודה עם נשיא צרפת, רנה קוטי, הקפיד הנשיא שאופירה תעמוד לימינו בכל התצלומים. בטלוויזיה וביר מגי הקולנוע הפכה דמותה למוכרת ביר, והיא תרמה רבות בהופעתה, בהתנהגותה ובדבריה, ליצירת רגש אהדה מצד מיליוני צופים לישראל.

אישר זאת גם שגריר ישראל בצרפת, ששלח לארץ דו"ח נלהב על הופעתה. הפרט הפיקאנטי: השגריר היה לא אחר מעיקב צור — שבשבוע שעבר הסכו אופירה ובעלה למתחריו על מישרת הנשיאות. השבוע, נכשלה אופירה בפעם הראשונה בחייה, בתחרות שבה השתתפה. היה זה כישלון שאפשר להתגאות בו. ההצבעה שבה הוחלט לבחור בספרופסור אפרים קצלקסי, הוכיחה במי הוא המצביעים בוחרים, לולא היו יוראים מגולדה. ים-הספרחים והמייבקים שהציף את ביתם הירושלמי של הנבונים, גילה רק שמץ מהאהדה העצומה כלפיהם.

אולם גולדה רמזה לא — ומאומה לא הועיל. פנחס ספיר מיהר לארגן — ייתכן אף שבניגוד לאהדתו האישית — את הגווארדיה הוותיקה, הפעיל את מכונת ההצבעות המשומנת, המאולפת, המכונה פסלה את יצחק נבון כמועמד המיפלגה לתפקיד הנשיא.

תפקיד הנשיא הוא כמובן, עם כל היממלכתיות שבו, תפקיד פוליטי, ופעולותיו של ספיר היתה ללא ספק לגיטימית. בחירת נשיא איננה מספיק חשובה כדי להרגיז את גולדה, בימים של ערב בחירות. אולם את האזרח ברחוב לא עניינה כל כך הפוליטיקה, כמו שמעולם לא עניין אותו במיוחד מישכן הנשיא. מה שעניין אותו הפעם, היה שגו החלום לראות, ב־מישכן הנשיא, מישהו שתוכל להיות מעין זקליו קנדי הישראלי.

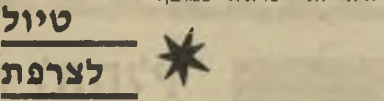
ואמר בן-גוריון, כאשר שמע על פסילתו של נבון: „אני מצטער. אני מקווה שיגיע יומו.“

לא לאופירה

שבה לארץ, נמשך הרומן עוד שנה, ואיירה לחופה. בעוד נבון משתעשע בעסקי הפוליטיקה שלו, החלה אופירה עובדת ב־מיקצועה. היא התקבלה כמנהלת המחלקה לפסיכולוגיה של איל"ן, הקדישה מאז את זמנה לילדים המשותקים. בנוסף, עבדה גם עם ילדי מיד"א החרשים-אלמים. ב־1967 הוזמנה לקונגרס הבינלאומי לפסיכולוגיה שהתקיים אז בפולין. בקונגרס הבא, שהתקיים בשבוע שעבר בארץ, נבחרה אופירה לתפקיד היו"ר של ועדה ש־טיפלה בבעיות הנפשיות של החרשים. היא נאלצה לוותר על מילוי התפקיד באותו שבוע, היו ידיה מלאות בעיסוקים שהתרחשו סביב תפקיד אפשרי אחר — זה של רעיית נשיא המדינה.

אולם, נראה שאת הנוק העיקרי גרמה לעצמה אופירה לא בהתגלותה כצעירה ודורנית, עצמאית, בעלת חיים משלה, קאריירה משלה ודעות משלה, אלא בכך שזכתה — כמו בכל תחרות אליה ניגשה — בתואר צברית השנה. בתחרות ש־אורגנה על-ידי העולם הזה בשנת 1956. גרות מהוגנות, הרוצות להיות נשר תיהם של נשיאים, פשוט לא עושות דבר רים כאלה — רק באמריקה אולי. שם, זכתה עיתונאית יפהפייה, שניצחה בכל תחרות יופי שנערכה בכל שנות לימודיה בבתי-הספר בהם למדה — להיות לאשתו של הנשיא ג'ון פ. קנדי. אבל אמריקה היא לא ישראל. כמובן.

טיוול לצרפת

תחרות „צברית השנה“ נועדה לגלות את הצעירה בעלת התכונות האופייניות ביותר לדור הצעיר. באותה שנה, לתחרות התייצבו שפע מועמדות מקסימות. ביניהן שמות כמו גילה ארקין ושיבולת דה-האן, שהתפרסמו לאחר־מכן. בתואר זכתה אופירה ארו, חיילת בת 20 שהיתה כתבת צבאית ומורה, בעלת עניין במישחק, נגינה בפסנתר וקריאה. בעיקבות בחירתה, יצאה אופירה לצרפת, לייצג את ישראל בכנס בנות עמים שהתקיים שם. לפני יציאתה, ציוותה קצינת ח"ן ראי שית, אלוף-מישנה שושנה גרשונוביץ, על טוראית אופירה ארו: „שתיציגי אותנו בחו"ל כמו שצריך.“

הראשונה
ורה וייצמו, אשתו של חיים וייצמו, הגברת מס' 1 הראשונה של מדינת ישראל.

השנייה
רחל ינאית בן-צבי, אשת יצחק בן-צבי, גברת מס. 2 השנייה של מדינת ישראל.

אופירה נבון, שלרגע קם נראה היה שחהיה הגברת מס. 1 הרביעית של מדינת ישראל. אולם כפי שניתן לראות מתצלומה, היה זה טוב מדי מכדי להיות איתו: היפהפייה הצעירה, פסיכולוגית במיקצועה וילידת הארץ, היתה נטע זר בקרב גזע המייסדים. לכן לא תשב במישכן הנשיא.

השלישית
רחל שזר, אשתו של הנשיא הנוכחי, השלישי במיספר במדינת ישראל.

(המשך מעמוד 21)

המאסטר שלה בפסיכולוגיה וחינוך מבר גרים, נבחרה גם לאגודת הסטודנטים ה־מזטיינים בארצות-הברית — אגודה ש־אליה נבחרים עשרת האחוזים המצטיינים מבין מאות אלפי הסטודנטים ברחבי המדינה הענקית.

עם סיום המאסטר, עברה אופירה, שוב במילגה מלאה, לשנתיים בקולומביה. הש־תלמה בפסיכולוגיה של שיקום.

היה זה בעת חופשה בארץ, לפני 11 שנה, שאופירה הכירה, בקפה ורד התל־אביבי, את יצחק נבון. יצחק היה מבוגר ב־15 שנה מהיפהפייה בת ה־26, אולם שני הטיפוסים האינטלקטואלים, בעלי הרמוחות התריפים והתפיסה הליברלית, רח־בתיאופק, נדבקו מייד על אותו גל, כאשר חזרה אופירה לארצות-הברית, קפץ אחריה גם נבון לחידוש הקשר. כאשר